

Sobota
04 08

- 02 Soutěž, Stane se**
- 03 Kdo jsou Češi?**
- 04 Rozhovor: Roland Klick**
- 05 Filmosféra**
- 06 Glosy**

Smrt si říká Engelchen
režie: Ján Kadár, Elmar Klos

HRDINOVÉ, NEBO PADOUŠI?

Filmovka letos zahajuje tříletý projekt, který zkoumá naši národní identitu. Stojí za to si připomenout, co si o nás myslí v zahraničí. Leckdy to nic pěkného tedy není! Kdo tedy jsou Češi?

- **Čuňata.** Jeden japonský průvodce píše, že Češi se poslepu už v kapse snaží najít místo na kapesníku, kam ještě nesmrkali. A pak se přesně tam vysmrkají.
- **Sladouši.** Jíme dezert jako hlavní jídlo. Jasně, nám to divně nepříjde, cizinci jsou ale ze zemičky nebo ovocných knedlíků dost v šoku.
- **Sportovní „nadšenci“.** Americký průvodce radí všem, kteří chtějí návštěvu České republiky přežít, aby znali alespoň jedno jméno nějakého hokejisty. „Radši byste si měli něco připravit, aspoň Jaromíra Jágra,“ píše.
- **Sprostáci.** Na TripAdvisoru je založené vlákno „Rude people in Prague“. Má dost příspěvků. „Oni jsou prostě jiní. Jinak přemýšlejí, mají jinou mentalitu. Pokud se třeba usmějete na veřejnosti, budou si myslet, že jste psychicky narušení,“ píše se tam.
- **Naháči.** Neznámý Američan si na blogu postěžoval, že Češi chodí doma nazí. „Otec tam seděl bez oblečení, vedle něho byla nahá matka. Normálně u toho jedli,“ popisuje. Kde to, proboha, byl?
- **Sebekritici.** Slavná polská režisérka Agnieszka Hollandová však řekla, že svět se na nás dívá mnohem smířlivěji než my sami na sebe. Tak aspoň něco!

DÁME 20 000?

Do dnešního večera bude stát před Hvězdou charitativní stánek, v němž vybíráme peníze na nákup životního prostoru pro kolumbijské indiány kmene Kogi. Zatím jsme prodali oblečení a doplňků týmu Filmovky vybrali 18 500 korun, pojďme to zaokrouhlit na 20 000 Kč!

CO A JAK V NEDĚLI?

Filmovka sice oficiálně končí v sobotu, byla by ale škoda, kdybyste odjeli předčasně. V neděli se totiž můžete těšit na 3 speciální filmy, které pro vás vybrala ředitelka LFŠ Radana Korená, programová ředitelka Iva Hejličková a hlavní dramaturg Jan Jílek. Filmy začínají v 9:00, v 11:00 a ve 13:00 ve Hvězdě a jsou zdarma. Asi vás taky zajímá, jaké snímky budeme promítat. Pečlivě proto sledujte prostory kina Hvězda, infocentrum a festivalové centrum. Jílkův tip tu uveřejníme dnes ve 13:00, tip Hejličkové pak v 15:00 a doporučení Korené v 17:00.

soutěž

Nějaký ten film tematizující českou národní identitu jsme určitě viděli všichni. Jaký je váš nejoblíbenější a proč? Své odpovědi nám pošlete do 14:00 na mail filmoveлисты@lfs.cz. Kdo jich dá dohromady nejvíc či popíše nejzajímavější důvody, může se těšit na poslední připravený balíček od Filmovky!

Srdcovka
Zdeňka
Blahy

Jestliže je někdo, kdo pro mne ztělesňuje *řeckou divnou vlnu*, není to Yorgos Lanthimos, o kterém se mluví nejvíc, není to Athina Rachel Tsangariová, která mnoho filmů zařadila produkčně, ani Babis Makridis, který dělá z celé party divácky nejdivnější filmy. Je to člověk, který stojí zdánlivě v pozadí zájmu, přitom je to on, kdo vtisknul filmům ústřední zmiňované trojice výraznou podobu (nebo spíš tu omílanou divnost). Efthymis Filippou.

Scenárista, jehož doménou jsou malé mikrosvětů s vlastními pravidly. Světy, které vznikají z často až dětsky naivního vidění věcí, v čemž je jejich síla. *Chevalier* (2015) není výjimkou. Šest mužů na luxusní jachtě uprostřed moře a bizarní hra, která se změní ve zvrácenou posedlost v hodnocení i těch nejmenších detailů (třeba jak rychle složíte skříň z IKEA). *Chevalier*: 10/10.

Zdeněk Blaha je dramaturgem LFŠ

stane se

CIMBÁL A BARBORA NA ROZLOUČENOU

Pro místní nostalgii, pro Pražáky exotika. Užijme si moravskou hudbu ještě předtím, než se rozprchneme do všech koutů republiky. Pajtáš hraje od 20:00 v Divadelním/literárním stanu. Koho by zajímal jiný žánr, tentokrát nepravoplanový pop, může vyrazit na Masarykovo náměstí na Barboru Polákovou. Ta se svou první deskou sbírala jednu cenou za druhou, nyní představuje album druhé, dospělejší. Vstup na obě akce je zdarma!

SVĚTOVÝ PALACH

Na Filmovce má dnes světovou premiéru *Jan Palach* (2018) od Roberta Sedláčka. Tragický příběh mladíka, který chtěl svým zásadním činem upozornit na hrůzy komunistického režimu, vypráví o jeho posledních měsících. Opírá se o dostupná fakta, zároveň ale vykresluje Palacha jako obyčejného člověka a zkoumá jeho specifické hrdinství. Film osobně uvede režisér s představitelem Palacha Viktorem Zavadilem.

LEKCE OSOBITOSTI

Roland Klick je velmi osobitý režisér. Outsider, legenda, osobnost poválečné německé kinematografie. Mezi lety 1968 a 1989 natočil šest celovečerních titulů, kterými se ve své tvorbě inspiroval třeba Quentin Tarantino nebo Steven Spielberg. Přijďte se Klicka osobně zeptat na jeho tvůrčí postupy nebo vztah k žánrovému a uměleckému filmu. V 15:30 v Klubu kultury 2.

VE ZNAMENÍ ČESKÝCH NOVINEK

Sobota se ponese ve znamení českých novinek. Na Filmovku míří třeba otec a syn Svěrákovi, kteří osobně uvedou film *Po strništi bos* (2017). Ten jste mohli na Filmovce vidět loni na slavnostní předpremiéře, od té doby sklízeli úspěchy v klubových kinech i multiplexech. Černobílou verzi promítáme v 17:30 v Klubu kultury 1. Na stejném místě můžete v 11:30 zhlédnout zbrusu nové *Kvarteto* (2017) od Miroslava Krobota. Film o čerstvých třicátnících, kteří neví, co se životem, osobně uvede scenárista Lubomír Smékal. Do Slovákého divadla zase dorazí režisér Karel Janák s filmem *Důvěrný nepřítel* (2018). Ten vypráví o programátorovi a sochaře, kteří se přestěhují do opuštěného prototypu inteligentního domu. Mysteriózní film začíná ve 14:00.

KA-RAO-KE!

Pomádu (1978) máme všichni rádi a všichni jistě známe skoro nazpaměť všechny její písničky. Karaoke si zase většina z nás drží v bázlívé účtě od těla. Maximálně si ji užijete ve vyšším stadiu opilosti. Ale proč? Odhodte zábrany a přijďte ve 23:30 do Letního kina ve Smetanových sadech! *Pomáda* poběží s českými titulky, písničky se ovšem budou zpívat anglicky a budou opatřeny speciálnímu karaoke titulky. Původně vám sice měli pomoci zpěváci Kristýna Daňhelová a Patrik Foldes, ti ale nakonec nemohou dorazit. My ale věříme, že i tak si budete broukat a klidně i tančit. Summer lovin'!

STAHUJTE OFICIÁLNÍ
MOBILNÍ APLIKACI
LETNÍ FILMOVÁ
ŠKOLA 2018

→ ANDROID

→ iOS

Celý program LFŠ v telefonu, možnost sestavení vlastního programu, interaktivní i offline mapa festivalových míst, aktuální kapacity sálů a další info.

taguj #lfs2018

letnifilmovaskola
@lfskola
Letní filmová škola
Uherské Hradiště

Oficiální hashtag: #lfs2018
ke stažení můžete využít
bezplatné wi-fi v kině
Hvězda.

lfs.cz

Na LFŠ mobilně

Padouši, bestie, chcípáci: Kdo jsou Češi?

Letošní osmičkový rok, v němž si připomínáme nejenom 100 let existence samostatné republiky, ale také události z let 1918, 1938, 1948 či 1968, znamená pro Čechy mnoho příležitostí k oslavným a vzpomínkovým akcím. Vede ale také k zamyšlení. Pro dramaturgy LFŠ se stal impulsem k vytvoření sekce, která si klade záludnou otázku: Kdo my, Češi, vlastně jsme?

Jsme skutečně Čecháčkové, zástivci a zbabělci čili „skanzen blbů v srdci Evropy“, jak se říká v divadelní hře *Záhadné povahy*? Hitler přirovnával Čechy k cyklistům: směrem nahoru se hrbí a směrem dolů šlapou. My sami se vnímáme spíš jako Švejkové schopní na každého vyvrát a kutilské pořady Přemka Podlahy nás zase utvrzují v pravdivosti rčení o zlatých českých ručičkách. Přesnější charakterizaci ale možná umožňuje naše gastronomie. Vepřo knedlo zelo nebo smažený sýr v housce s hranolkami jako stálíce obědových meníček nás jednoznačně pasují na národ jedlíků, když už ne gurmětů. Nejvyšší spotřeba piva na hlavu z nás zase v očích celého světa spolehlivě dělá nezodpovědné alkoholiky. Ale co z toho je pravda, a co otrápané klišé?

Počínaje letošním rokem odstartoval na LFŠ tříletý projekt, který každý rok ve všech úhlů prozkoumá jeden rys našeho národního charakteru. Letos se sekce *Češi – hrdinové, nebo padouši* dívá na zoubek nejednoznačné povaze našich hrdinů a našeho postoje vůči nim. Podle některých hlasů jsme jednoznačně srabi, ale jisté je, že v mnoha kritických chvílích jsme obstáli – jinak už bychom ostatně jako národ ani neexistovali. Pohled na samotné hrdinství se ale také proměňuje: čeští vojáci v první světové válce bojující na straně Rakouska-Uherska si v italských Alpách prošli utrpením, které dnes za hrdinství považovat můžeme – v době vzniku samostatného Československa však byli vnímáni jednoznačně negativně. A případ skupiny bratří Mašínů snad radši ani nezmiňovat – ten bude zřejmě jítřit emoce i za dalších 65 let.

Dvanáct studií hrdinství

Filmů o nejednoznačné povaze našich hrdinů či hrdinek respektive o jejich vnímání společností, je v sekci *Kdo jsou Češi* hned dvanáct. Film *Atentát* (1964) je ukázková studie hrdinství. Vrcholné dílo režiséra Jiřího Sequense totiž není jen o Gabčíkovi s Kubišem, ale také o Karlu Čurdovi, jehož případ dokonale ilustruje, jak tenká je hranice mezi hrdinstvím a ztracením. Tento parašutista měl veškeré předpoklady být dnes také glorifikován, neustál ale příšerný nátlak a jeho jméno je tak dnes takřka synonymem pro zrádce.

Co člověka přiměje zachovat se hrdinsky a jaké to má následky, zkoumá komedie režiséra Františka Filipa

a scenáristy Jaroslava Dietla s ironickým názvem *Hrdina má strach* (1965). Vypráví o bázlivém úředníčkovi, který jen na chvíli potlačí svou přirozenou ustrašenost, aby se blýsknul před krásnou kolegyní, a za projevení vlastního názoru je nečekaně povýšen. Opravdové hrdinství oslavuje *Božská Ema* (1979). Snímek o perzekuci naší přední sopranistky Emy Destinové ze strany rakousko-uherského mocnářství je neskrývanou metaforou na praktiky komunistického režimu během normalizace. Sama Destinová, kterou současná veřejnost vnímá už jen asi jako tvář z dvoutisícové bankovky, byla ve skutečnosti nesmírně silnou a emancipovanou ženou, jež statečně odolávala ústrkům ze strany c. k. policie.

O odvaze Karla Čapka netřeba polemizovat. Snímek *Člověk proti zkáze* (1989) režiséra Štěpána Skalského vypráví o posledních letech života spisovatele, kdy na stále se zhoršující politickou situaci reagoval divadelními hrami trefně poukazujícími na nesmyslnost války. Odměnou mu za to byl každodenní přívál desítek anonymních výhrůžných dopisů a telefonátů od „hrdinných“ spoluobčanů. Jeho smrt, která ho dostihla krátce před devětačtyřicátými narozeninami, pro něj nakonec byla „vysvobozením“. Krátce poté, co zemřel, si pro něj totiž domů přišlo gestapo, které netušilo, že už ho ustrašení Češi dávno utrápili. Hrdinství a padoušství ale samozřejmě není jediná charakteristika, kterou bude Filmovka zkoumat. Příští rok nás pak čeká sekce *Češi – smějící se bestie* (tak nás jednou označil Reinhard Heydrich), která se bude věnovat fenoménu smíchu. A v roce 2020 se sekce *Češi – chcípáci* zaměří na to, nakolik je pro nás charakteristická malost a ublíženost. Takového dojmu bychom totiž mohli nabýt při sledování filmů z československé nové vlny a pak řady snímků z 90. let.

Hrdina má strach (režie: František Filip, 1965)

Železný a zlo

Je nanejvýš příznačné, že když v roce 2005 Česká televize spustila soutěž o *Největšího Čecha*, hlasovalo nejvíce lidí pro Jára Cimrmana, fiktivní postavu geniálního vynálezce. Dokazuje to nejen to, že Češi sice mají výborný smysl pro humor a recesi (na druhou stranu přiznat, že člověk nemá Cimrmana rád, je společenské stigma), ale také to, že rádi utíkáme od tíživé reality do světa fantazie a skutečného velikána si vybrat nedokážeme. Zatímco v anglické a německé obdobě soutěže zvítězili politici 20. století jako Winston Churchill (respektive Konrad Adenauer), u nás nakonec vyhrál Otec vlasti Karel IV. – přes 600 let mrtvý panovník, který byl stejně Čechem jako Němcem, ale ze všeho nejvíce asi Evropanem. Alespoň, že na strůjce našich potíží si vždy umíme ukázat spolehlivě: souběžně s hlasováním o Největšího Čecha proběhlo hlasování o Největšího padoucha. A v něm se v první desítku objevilo hned osm politiků. Kromě silného zastoupení komunistů (Gottwald, Husák, Jakeš, Grebeníček) v žebříčku už tehdy nechyběl ten-kdo-může-zavšechno (Miroslav Kalousek), a tak jediným skutečně překvapivým finalistou zůstal Vladimír Železný, který se probojoval na krásné 4. místo. Je jisté, že zatímco při volbě velikánů bychom i dnes bezpochyby sahalí do dávné historie, u škůdců bychom opět zůstali u současných politiků – v tom bývá naše paměť krátká.

Člověk proti zkáze (režie: Štěpán Skalský, 1989)

Klick: Filmařina není jen byznys, ale životní styl

Roland Klick je nenápadná, a přesto výrazná postava německé kinematografie, tvůrce výsostně autorských děl, které si ve většině případů i sám financoval. Během 24 let natočil pouhých 6 filmů, které však zanechaly výraznou stopu a hlásí se k nim tak různorodí tvůrci jako Alejandro Jodorowsky, Quentin Tarantino nebo Steven Spielberg.

Jak jste se dostal k filmu?

Rozhodl jsem se, že se stanu filmovým režisérem, když mi bylo 12 let. Rodiče si mysleli, že jsem se zbláznil, tvrdili mi, že to není možné, protože v té době byl filmový režisér něco jako papež. Vážně! Ale já cítil, že to dokážu. Tehdy jsme ještě ani neměli televizi, ale filmy jsem miloval. A do kina jsem chodil skoro každý den, ačkoliv tehdy to nebylo levné. Po dokončení školy jsem začal studovat filmovou teorii v Mnichově a chtěl jsem se seznámit se svými oblíbenými režiséry. V Římě jsem se pak skutečně potkal například s Federicem Fellinim. Pak jsem nějakým způsobem dokázal vytvořit svůj první snímek *Weihnacht* (1963), který byl uváděn v kinech jako krátký předfilm a měl docela úspěch. Díky tomu jsem získal nějaké peníze a mohl natočit svůj druhý film *Ludwig* (1964). Znáte ho? Myslím, že to je můj nejlepší film, miluju ho. Potom si lidé uvědomili, že mi to jde, takže jsem dostal peníze na další.

Jak těžké bylo shánět peníze později? Vaše filmy byly stále dražší; zatímco v *Mrtvém bodě* (1970) je jen pět herců a jedno otlučené auto, v *Supermarketu* (1974) už máte bohatou výpravu a zbrusu nový Ford Mustang.

Shánět peníze byl vždycky boj. Musíte jít za lidmi, kteří sedí v nějakých komisích a přemlouvat je. To jsem nikdy neměl rád. Ale dělal jsem to, mluvil s nimi, usmíval se na ně a ty peníze získal!

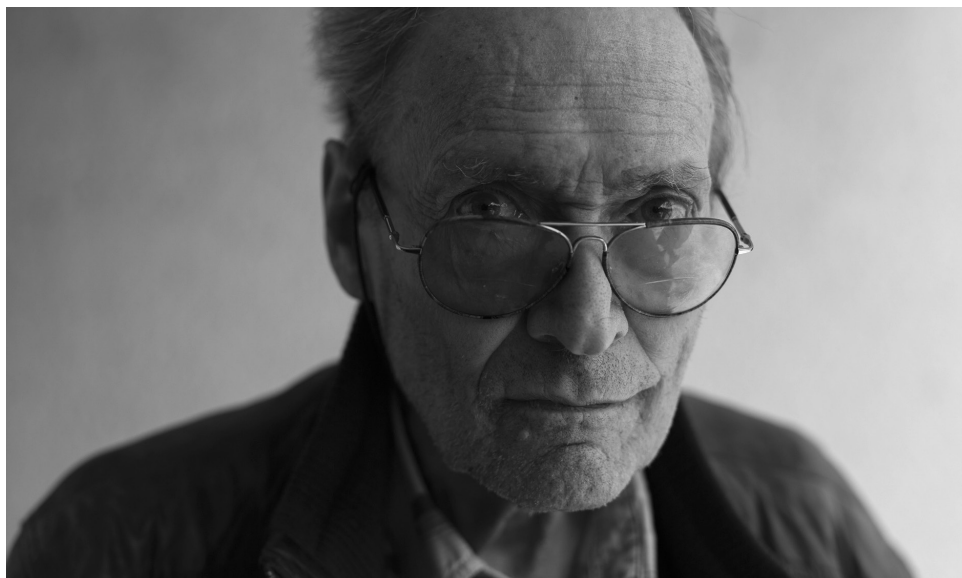
Jak se vám podařilo zlákat ke spolupráci do filmu *White Star* (1983) Dennise Hoppera?

Líbil se mu scénář. Takhle jednoduše. Ani za to nechtěl tolik peněz.

Hopper byl tehdy údajně kvůli své závislosti na kokainu schopný pracovat asi jen dvě hodiny denně. Přitom jen o několik let později hrál v *Moderním sametu* (1986), kde ztvárnil jednu ze svých nejpůsobivějších postav – myslíte, že to mohlo být i díky *White Star*?

Ano, Hopper byl po krk v problémech, v drogách a dalších sračkách. A já ho chtěl dostat ven. Potkali jsme se v Hollywoodu, mluvíli jsme spolu a já mu chtěl pomoci a dodat mu sebevědomí. Myslím, že se mi to podařilo. Pomohl jsem mu zpátky na nohy.

Foto: Helena Fikerová

Byl jste při natáčení filmu *Mrtvý bod* inspirován Leoneho opusem *Hodný, zlý a ošklivý* (1966)? Mnoho lidí oba filmy srovnává.

Ne, to vůbec. Inspirovala mě třeba *Mzda strachu* (1953), ale do kina jsem tenkrát chodil neustále, takže těch inspiračních zdrojů asi bude více.

Film na první pohled připomíná western, ale zároveň je zasazený do postapokalyptického prostředí. Proč jste se rozhodl natočit to takhle?

Prostě jsem to tady tak cítil (*poklepává si na břicho*).

Původně jste měl režirovat taky film *My děti ze stanice Zoo* (1981), který jste dlouho připravoval. Těsně před začátkem natáčení jste byl ale vyhozen pro neshodu s producentem Berndem Eichingerem a snímek nakonec režíroval Uli Edel. Co jste na jeho film říkal? Co byste udělal jinak?

Všechno.

Vystupoval by v něm David Bowie?

To zřejmě ano. Myslím, že problém je v tom, že ten film nedokázal zachytit atmosféru toho prostředí. Já tu scénu a ty lidi znal. Znal jsem osobně Christiane F. a ta ten film nesnášela.

Potkal jste se s ní během předprodukce?

Ne, poznal jsem ji už dlouho předtím. Později jsem podle jejího příběhu napsal scénář, který jsem jí ukázal. A ten se jí líbil.

Námět k filmu *Supermarket* jste napsal na základě vašeho setkání s jistým Ferdinandem. Co se vlastně stalo?

Vždy jsem se soustředil hlavně na sebe, ale pak jsem si řekl, že bych měl být společenštější. Jednoho dne jsem tak nabídl přístřeší tomuhle klukovi z ulice a už jsem se ho nezbavil. Žil u mě asi 4 roky.

Ve filmu to s ním neskončí dobře. Víte, jak dopadl jeho reálný předobraz?

Ano, ve filmu zůstane zločincem. Ferdinand sice nešel do vězení, ale vždy se pohyboval na hraně společnosti, nikdy se pořádně neuchytil. Ještě v 90. letech jsem mu občas finančně vypomohl, ale dnes už ani nevím, jestli ještě žije. Stejně jako Christiane F.

Píšete ještě scénáře?

Ne, ale právě jsem dopsal jednu knihu a doufám, že pro ni najdu vydavatele. A kromě toho píšu o filmové teorii, kterou již od začátku 90. let vyučuji na filmových školách a univerzitách. Doufám, že z toho snad jednou také bude kniha.

Máte ještě z minulosti nějaké scénáře, které byste chtěl natočit?

Ne, s natáčením filmů jsem skončil. Psaní knih je mnohem snazší než natáčení filmů.

Vaše filmy od sebe dělí dlouhé časové intervaly. Co jste dělal, když jste zrovna nenatáčel?

Meditoval jsem a přemýšlel, co budu dělat dál. Nejdřív se člověk musí vzpamatovat z předchozího filmu, a pak začít shánět peníze na ten další. Filmařina pro mě není jen byznys, ale životní styl, proto jsem na to potřeboval čas.

Vzájemné objevování a sdílení s Mikem

Jeden z nejproslulejších současných britských režisérů Mike Leigh se proslavil niternými dramaty o každodenním životě obyčejných lidí a také tím, že děj i charaktery postav rozvíjí na základě improvizace. Tento originální proces tvorby vysvětlil ve své Lekci filmu, která byla narvaná k prasknutí. Mike (tak chce, abyste mu říkali) si postěžoval na financování kinematografie. Předem si totiž nepíše žádný scénář a chodí tak za sponzory s prázdnými rukama. „Říkám jim: „Nemůžu vám popsat, o čem ten film bude. Dáte mi peníze?“ Odpoví mi fuck off a já vypadnu,“ popsal slavný režisér, který má třeba Zlatou Palmu, Zlatého lva nebo Řád britského impéria. V jeho tvorbě vše stojí na práci s herci. „Neříkám jim nic, co neví jejich postava. Pokud bych jim prozradil víc, zcela přirozeně by to zgeneralizovali, zestereotypizovali. Takhle musí sami objevovat a utvářet vzájemné vztahy a jejich reakce jsou zcela spontánní a reálné,“ vysvětlil. Přiznal však také, že občas je improvizace nudná a nikam nevede, proto ji provádí ještě před natáčením. Pak se proces velmi podobá divadelní tvorbě. Stříh má podle Mikea opačný charakter. „Existují ovšem výjimky, třeba záběry s dětmi. Jinak je to ale činnost velmi disciplinovaná. Musíte být tak objektivní, jak to jen jde,“ doplnil. (irm)

Mike podruhé, tentokrát se zmrzlinou

Jeden Mike nestačí, proto tenhle významný režisér včera večer před promítáním svého posledního filmu *Mr. Turner* (2014) získal Výroční cenu AČFK. Oceněn byl „za úctyhodnou kariéru plnou filmů reflektující komplikovanost mezilidských vztahů, které vychází z britské divadelní tradice i sociálního realismu a jsou natočeny se svrchovanou autorskou suverenitou“. Mike si nejdřív cenu, tradičně ve tvaru zmrzliny, dlouze prohlížel. „Díky. Vždycky jsem si myslel, že když něco takového dostanu, bude to na lékařský předpis. Nevím ale, kudy je to lepší zavádět,“ smál se a pak cenu přirovnal ke klaunovi. „Ale teď vážně. Děkuju za cenu, v noci ji budu olizovat tak moc, jak jen to půjde,“ dodal. Pochválil také Filmovku. „Byl to skvělý týden, líbilo se mi tu prostě jen tak chodit na filmy. Doufám, že zase přijedu,“ slíbil. Tím se s diváky v Hradišti pro letošní rok definitivně rozloučil. (tek)

Foto: Tomáš Hejzlár

Poslední vůle Larse von Triera

Včerejší Lekci filmu měli letošní účastníci Filmovky možnost absolvovat s dánským tvůrcem Andersem Refnem, který se přijel podělit o zkušenosti z natáčení s Larsem von Trierem. Na jeho filmech se podílel jako střihač a později i jako asistent režie. V první části přednášky Refn vysvětlil, jakým způsobem „odvážný Lars“ porušuje standardní postupy práce při natáčení filmu i ve fázi postprodukce, a popsal vyjadřovací prostředky, které Trier ve svých filmech uplatňuje. Jeho filmografii představil prostřednictvím dvou filmů, které sestříhal, *Prolomit vlny* (1996) a *Antikrist* (2009). Ve druhé části filmové lekce odpovídal Refn na otázky publika. To se ptalo, zda se podílí na Trierových filmech už ve fázi preprodukce, a jak se v praxi střihače projevil přechod z práce s analogovým materiálem na digitál. Trierův nejnovější film *Jack staví dům* (2018) vidí Refn jako méně emocionální, než jeho předchozí filmy, což je podle něj dáno tím, že jeho vypravěčem je muž. Označil jej za poslední vůli Larse von Triera. (jabe)

Foto: Helena Fikerová

Děsivé komunistické praktiky

Co si dát během horkého odpoledne lepšího než studenou vátku? Dramaturg Filmovky Aleš Říman se ve své přednášce v Klubu kultury 2 zaměřil na podoby propagandy v československém filmu 50. a 70. let. Nejdříve došlo k zestátnění kinematografie, které proběhlo už během léta 1945. Tento krok dokonce podporovala řada umělců, kteří idealisticky věřili, že se tak dosáhne zkvalitnění filmové tvorby. Po únorovém převratu roku 1948 se snímky zaměřovaly už plně na zobrazení budování nového světa po vzoru Sovětského svazu. Zpočátku se tak dělo hlavně prostřednictvím dokumentárních a krátkých filmů, ty hrané začaly být naplno využívány až později. Nejvýraznější bylo období let 1950–55, odstartované několika společenskými a politickými událostmi, které výrazně proměnily atmosféru ve společnosti (smrt Josefa Toufara, Akce K, justiční vražda Milady Horákové a další). Rozmachu komunistické mašinérie již nic nestálo v cestě. „Měli bychom si pořád připomínat, že film je nereálný,“ zdůraznil Říman nebezpečí, že sledování smyšlených příběhů v nás vzbuzuje zcela reálné emoce. Přitom fikční svět, který v uměleckém díle sledujeme, se tomu našemu vůbec nemusí podobat. Dle dobových výpovědí tehdejší mládež vnímala vysokorozpočtové snímky jako velké bijáky, propagandistické linky si leckdo ani nebyl vědom. To se týká například děl jako *Únos* (1952), *Nástup* (1952), *Zítřka se bude tančit všude* (1952) či *Král Šumavy* (1959), který jste mohli vidět i na letošní Filmovce.

I díky zařazení množství ukázek byl popis tvorby 50. let velmi obsáhlý, takže na normalizační epochu se dostalo až ke konci přednášky. „Těm tvůrcům bylo úplně jedno, co dělají,“ popsal tehdejší falešnou angažovanost Říman. Pro známé režiséry se jednalo pouze o zakázky, které jsou dnes zcela zapadlé. Docházelo tedy k povolávání těch, kteří nebyli dostatečně dobří. A na kvalitě tehdejší tvorby je to pořádně znát. Závěr povídání tak zpestřila ukázka filmařsky velmi nevyvedeného úvodu snímku *Tobě hrana zvonit nebude* (1975). (mojm)

doporučujeme

Persona

↳ Klub kultury 1 · 9:00

Co originálního napsat o jednom z nejslavnějších filmů jednoho z nejslavnějších režisérů? Povinná filmová četba pro všechny fanoušky umění a průzkum nitra ženských duší. Příběh dvou mladých žen v odlišných životních situacích překypuje podněty, jimiž se pozornému divákovi odvěčuje za pozornost, kterou opravdu vyžaduje. Málokteré dílo se dočkalo tolika interpretací a bohatost načrtnutých témat se bezesporu dotkne i leckoho z naší generace smartphonů. Bergmanovu lekci ve filmové řeči umocňuje tradičně fascinující kamera Svena Nykvista rámuující černobílé obrazy, které jen tak nedostanete z hlavy. Stejně jako pár značně avantgardních sekvencí, jež zamotají mysl nejednomu duševpytci. Tenhle výlet do hlubin nevědomí za to prostě stojí.

Tento film
doporučuje
Mojmír Sedláček

Kapsle

↳ Sportovní hala · 15:30

Psychotická řecká *Kapsle* (2012) autorky Athiny Rachel Tsangariové je minimalistickým scénickým rozhovorem s prostorem a podivností vlastního těla skupiny žen, která je doplněná pomalým atmosférickým ambientem. Napínavý vývoj výuky základních lidských pocitů zdržovaný slowmotionem mi připomněl kameramanskou hlášku „slowmotion je prosté slovo.“ *Kapsle* se sprostoty nebojí. Otáčí hlavy ženám a dívá se jim doslova do útrob s použitím jednoduché palety nevýrazných barev, ve kterých jsou tóny těla jedinými teplými barvami. Zdánlivě pomalé dávkování informací svědčí k dokreslení surrealistického prostředí komunity žen bílých límečků, kterým sice šibe, ale šibe jim esteticky. Oblékala je fúze Jacobse a Vuittona.

Tento film
doporučuje
Alice Krajčirová

Tichá bolest

↳ Kino Mír · 17:00

Tragikomický příběh zasazený do 50. let se odehrává mezi černými barony, též pétépáky, členy smutně proslulého útvaru Československé lidové armády jménem Pomocný technický prapor. Tam byly na „převýchovu“ posílány politicky „nespolehlivé“ osoby. Stručně: šlo o vojenské tábory nucených prací. Jiří Křížan se scénářem, který před sametovou revolucí pochopitelně nemohl být zfilmován, vyrovnával s tragickým osudem svého otce, jenž byl v roce 1951 popraven jako třídní nepřítel. Protagonista Janek Kadavý, Křížanovo alter ego, se snaží v PTP hlavně přežít a vydržet šikanu od tupých zelených mozků. Světlym středobodem jeho života tak zůstává pouze dědeček v podání Rudolfa Hrušínského.

Tento film
doporučuje
Aleš Matějka

Moulin Rouge

↳ Slovácké divadlo · 21:00

Když jsem poprvé začal sledovat Luhrmannův muzikál *Moulin Rouge* (2001), měl jsem chuť ho během úvodních deseti dvaceti minut vypnout. Nakonec jsem ho ale vydržel až do konce a postupem času začal oceňovat režisérovu hru, která je ze své podstaty slovy nepopsatelná. Skládá se totiž z bezpečnosti barev, extrémně expresivních hereckých výkonů, závrať způsobujících pohybů kamery a nečekaných písní i zvuků. Milostný příběh situovaný do Paříže na přelomu 19. a 20. století je ostentativním ztvárněním epochy Fin de siècle, do které ovšem nahlédnete očima (post)modernistického režiséra, který začal tvořit o bezmála sto let později. Využijte možnosti se s ním konfrontovat na plátně v kině.

Tento film
doporučuje
Jan Bergl

Konec starých časů

↳ Letní kino Smetanovy sady · 21:30

Česká nová vlna, nominace na Oscara a literární adaptace. To vše spojuje atmosférické snímky úspěšného režiséra Jiřího Menzela. *Konec starých časů* (1989), který vznikl jako adaptace románu Vladislava Vančury, se točí kolem ruského emigranta prášilovského typu, jenž zavítá mezi smetánku první republiky. Ta přišla o svou šlechtickou nonšalantnost, ruský Megalrogov však všem připomene, s jakou noblesou by měla panovat. Menzelovsky uhlazené i tragikomické ladění vystihuje pocity nostalgie spojené s představou starých zlatých časů. Ty, jak známo, však nikdy neexistovaly. V hlavních rolích zazářily herecké hvězdy jako Josef Abrhám, Marián Labuda, Rudolf Hrušínský a Jaromír Hanzlík.

Tento film
doporučuje
Irena Mařincová

Velmi temné období

↳ Sportovní hala · 23.59

Kontrapunkt *Stůj při mně* (1986). Zatímco Kingova adaptace nostalgicky vzhlíží k přátelství jako k jedinému čistému (byť často pomíjejícímu) mezilidskému svazku, *Velmi temné období* (2017) ho vidí přesně naopak. Jde tak až o otravně pohlcující sondu do útrob jedné klučičí partičky, která se místo poflakování a masturbace nad zrnícím pornem dostane do dost překerní situace, která ji (dost doslova) rozloží. Tahle mrazivá studie průseru a zla se navíc odehrává v 90. letech, v době bez sociálních sítí (ano, taková existovala), s Hledáním min místo Call of Duty a s pevným telefonem místo iPhoneu. Rozhodně nejtemnější teenage film letošní Filmovky.

Tento film
doporučuje
Tereza Krobová

Mám žízeň trošeč-
níka bažícího po
kapce vody.

Mám žízeň umělce
bažícího po neko-
nečné slávě.

Tyvole, kdo to
kreslil? Dej sem ten
slivovic.

dopito

Šepoty a výkřiky Filmovky

Filmovka každoročně přinese nová návštěvnická moudra, která možná zapomenete, ale podvědomě s vámi zůstanou celý život.

- „Nejsem žádný morální metr!“ (*když ve čtyři ráno vycházíte z baru, nemáte k tomu velký předpoklad*)
- „Magnolii jsem neviděl. To je to o tý apokalypse? Jak tam jsou ty dvě sestry? Jak se to pak celý prohodí? Jak je to tam najednou jinak?“ (*jak mluvit o filmu, který jste neviděli? hodně se ptejte*)
- „Dostal jsem tašku, kde je nálepka NEVHAZOVAL LETÁKY. Tašku plnou letáků.“ (*sebereflexe = matka moudrosti*)
- „V New Yorku byly ty stavby tak vysoký. Proč je dělají tak vysoký?“ „To tě asi chtěli vytrolit.“ „Vytrolit? Jsme asi z jiný sociální vrstvy.“ (*baví se velkým tátou s malinkou dcerkou, sedí společně u stolu s velkou mámou, jedí dohromady jeden salát*)
- „Tak to bude Honza 1, Honza 2, Honza 3.“ „To je moc neosobní.“ „Tak Honza nejlepší, Honza střední, Honza nejhorší.“ „Střední je trochu moc neutrální.“ „Honza průměrný.“ (*nazýváme přátele pravými jmény*)
- „Pozor, kromě vlkodlaků existují i vlkodlačice.“ (*řešení dilematu genderové korektnosti dle Lubora Dohnala*)
- „Kam byste si dali svoje ceny, kdybyste nějaký měli?“ „Koupelna mi přijde docela zajímavá.“ „A co zahrada?“ „Místo trpaslíků.“ (*až se vás jednou Spáčilová zeptá, budete v tom mít jasno*)

Alice Krajčirová

PODLE BESTSELLERU JANA MCEWANA,
AUTORA POKÁNÍ.

NA CHESILSKÉ PLÁŽI

V KINECH OD 18. 10. 2018
WWW.ACFK.CZ

Filmové listy pro vás připravili:
Tereza Kroblová (šéfredaktorka), Mojmír Sedláček (zástupce šéfredaktorky),
Jan Bergrl, Alice Krajčirová, Irena Matějka (redaktorky), Jana Václavíková (korektorka),
Markéta Steinert (grafika), Jiří Fogl (sazba), Anna Kulčíková (kresba komiksu), Agentura NP (tisk).

Pořadatel	Asociace českých filmových klubů	Hlavní partneri	innogy	Uherské Hradiště Srdce Slovácka
Finanční podpora	MINISTERSTVO KULTURY	Zlínský kraj	ČESKO-POLSKÉ FORUM POLSKO-ČESKÉ	US embassy
Oficiální ceder	Kingwood	Partner herního doprovodného programu	MINDOK	Oficiální dodavatel vína
Hlavní mediální partneri	Česká televize	RESPEKT	Vltava Český rozhlas	Radio Wave Český rozhlas
Regionální mediální partneri	DOBRÝ DEN	Zlin Český rozhlas	Radio Zlin	inZlin
Spolupráce	NFA	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular
	PLAKÁT s.r.o.	GOETHE INSTITUT	PARK ROCHUJ	KOMA Modular

	čas time	místo place	název title	sekcce section	lektor/host lecturer/guest	délka length	země country	rok year	English friendly	věk age	strana page
•	08:30	Kino Hvězda	Profil	S	Kamila Dolotina	105	USA, VB, Kypr	2018		15+	118
•	08:30	Slovácké divadlo	Polární záře	S	Martin Svoboda	104	Maďarsko	2017		15+	118
•	09:00	Reduta 1	Není nad showbyznys	Hi	Iva Hejlíčková	117	USA	1954	✓		103
	09:00	Dětský/herní stan	Výroba filmových plakátů	DP		60					202
•	09:00	Klub kultury 1	Persona	Hi	Jaromír Blažejovský	86	Švédsko	1966			93
•	09:30	Sportovní hala	Odborný dohled nad výkladem snu	C	Aleš Říman	79	Česká republika	2018	✓		133
•	10:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 1	S		120			✓		114
	10:30	Dětský/herní stan	Divadelní herectví – workshop pro děti	DP		90					201
•	11:00	Slovácké divadlo	Věž. Jasný den.	S	Kamila Dolotina	106	Polsko	2017		15+	120
•	11:00	Kino Hvězda	L	S	Zdeněk Blaha	87	Řecko	2012			111
•	11:30	Kino Mír	Nico, 1988	A	Jan Jílek	93	Itálie, Belgie	2017	✓	15+	155
•	11:30	Klub kultury 1	Kvarteto	C	hosté: Barbora Poláková, Lubomír Smékal	93	Česká republika	2017	✓		132
•	11:30	Reduta 1	Svět valčíků	Hi	Iva Hejlíčková	103	USA	1936	✓		102
•	12:00	Sportovní hala	Ať žije republika	C	Jaroslav Sedláček	132	Československo	1965	✓		130
•	12:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 2	S		120			✓		114
•	14:00	Slovácké divadlo	Důvěrný nepřítel	C	host: Karel Janák	108	ČR, Slovensko	2018			136
•	14:00	Kino Mír	Strýček Váňa	C	Jan Jendřejek	98	USA	1957	✓		127
	14:00	Dětský/herní stan	Divadlo Koráb Brno: Rytíři a princezny	DP		60					292
•	14:30	Kino Hvězda	Chléb náš vezdejší (Hudba: Epoque Quartet)	Hi	Zdeněk Blaha	88	USA	1930	✓		100
•	14:30	Respekt stan	České krátké filmy	OP		80					194
•	15:00	Reduta 1	Horko jako v červnu	Hi	Michael Málek	99	Velká Británie	1964	✓		97
	15:00	Dětský/herní stan	Představení s pejsky	DP		60					203
•	15:00	Klub kultury 1	Moje šťastná rodina	S	Kamila Dolotina	119	Gruzie, Německo,	2017			119
	15:30	Klub kultury 2	Lekce filmu podle Rolanda Klicka	OP	host: Roland Klick	90					184
•	15:30	Sportovní hala	Kapsle	S	Zdeněk Blaha	35	Řecko	2012	✓	15+	111
•	15:30	Sportovní hala	Chevalier	S	Zdeněk Blaha	105	Řecko	2015	✓	15+	111
•	16:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 3	S		120			✓		114
	16:00	Div./lit. stan	Ingmar Bergman: Malba na dřevě	DP		60					212
	16:30	Dětský/herní stan	Večerníčky pro pěkný večer: Nové nej...	DP		60					203
•	17:00	Slovácké divadlo	Fanny a Alexandr	Hi	Katinka Farago	188	Švédsko, NSR, Francie	1982			94
•	17:00	Kino Mír	Tichá bolest	C	Jaroslav Sedláček	95	Československo	1990	✓		130
•	17:00	Kino Hvězda	Filmy Jana Křídeneckého	P	Jan Trnka	33	Rakousko-Uhersko	1898	✓		162
	17:15	Divadelní/literární stan	Současná slovenská próza: Daniel Majling, BALLA	DP		60					212
•	17:30	Reduta 1	Špión, který přišel z chladu	C	Jan Jendřejek	112	Velká Británie	1965	✓	15+	126
•	17:30	Klub kultury 1	Po strništi bos (černobílá verze)	C	hosté: Jan Svěrák, František Svěrák	110	ČR, Dánsko, Slovensko	2017	✓		136
•	18:00	Reduta 2	Brave New VR Worlds 4	S		120					114
•	18:30	Sportovní hala	White Star	Ho	host: Roland Klick	89	NSR	1983	✓	15+	147
	18:30	Divadelní/literární stan	Harakiri Czurakami	DP		90					212
	19:30	Dětský/herní stan	Večer deskových her s Mindok	DP		120					206
	20:00	innogy letní kino Masarykovo nám.	Barbora Poláková	DP		120					209
	20:00	Divadelní/literární stan	Cimbálová muzika Pajtáš	DP		180					209
	20:00	Kino Hvězda	Slavnostní zakončení			30					
•	20:30	Kino Hvězda	Jan Palach	C	hosté: Robert Sedláček, Viktor Zavadil	118	Česká republika, Slovensko	2018	✓		136
•	20:30	Klub kultury 1	Lítost	S	Zdeněk Blaha	97	Řecko	2018	✓		109
•	21:00	Slovácké divadlo	Moulin Rouge	A	Iva Hejlíčková	123	USA	2001	✓		157
	21:00	Klub Mír	MIMO a Oliver	DP		60					209
•	21:00	Reduta 1	Bergman a divadlo	Hi	Jaromír Blažejovský	60	Švédsko, Dánsko, Norsko, Finsko	2004	✓		92
•	21:00	Reduta 1	Bergman a film	Hi		58	Švédsko, Dánsko, Norsko	2004	✓		93
•	21:30	Letní kino Smetanovy sady	Konec starých časů	L		93	Československo	1989			168
•	21:30	Sportovní hala	Skalpel, prosím	C	Jaroslav Sedláček	120	Československo	1985			130
•	22:00	innogy letní kino Masarykovo nám.	Hastrman	C, L		100	Česká republika	2018			135
	23:00	Klub Mír	Barbora (Tetris)	DP		60					214
•	23:30	Letní kino Smetanovy sady	Karaoke: Pomáda	P	hosté: Kristýna Daňhelová (zpěv), Patrik Foldesí (zpěv)	106	USA	1978	✓		163
•	23:30	Slovácké divadlo	Po zkoušce	Hi	Jaromír Blažejovský	70	Švédsko	1984			91
•	23:59	innogy letní kino Masarykovo nám.	Hora	A		74	Austrálie	2017	✓		154
•	23:59	Sportovní hala	Scény z předměstí	S	Jiří Fligl	29	USA	2011	✓		123
•	23:59	Sportovní hala	Velmi temné období	S	Jiří Fligl	100	USA	2017	✓	15+	123
Neděle	• 09:00	Kino Hvězda	Jan Jílek uvádí	N	Jan Jílek	120					
	• 11:00	Kino Hvězda	Iva Hejlíčková uvádí	N	Iva Hejlíčková	120					
	• 13:00	Kino Hvězda	Radana Korená uvádí	N	Radana Korená	120					

A
AČFK uvádíC
Česko/
SlovenskoDP
Doprovodný
programHi
HistorieHo
HostéL
Letní kinaOP
Odborný
programS
Současnost

 Veškerý program včetně odborného je veden v českém jazyce, případně tlumočen, projekce doprovází české titulky.